

גנרל עדי רצח

קודונג סאמי אליחנאווי, סוריה יישוב חשבונות פרטי

קודונג חוסני אלזועים, סוריה התוכניות נשאר על גבי הניר

מחמוד נוקראשי, מצרים לא אהב את האחים המוסלמים

שייצנו את בעלי האחויות הגדולות. רומא במסגד משהד סולטאנה בטהראן ע"י איס אחת מסיעות החזית הלאומית במגליס הלאומיים ע"י הסכס עם חברת הנפט. כהרף עין כבשה סיסמת הלאומת ה בעזרת ארגון טודה הקומוניסטי. מסיבה ל בוערת, בה דגלו כל הדמוגים האיראניים

במרחב

ההפכה באמצעות רצח

המרחב רותח. פה ושם נשמעת יריה, מתפוצצת פצצה השמה קץ לחייו של נהיג זה או אחר. כל פעם שנשמעים הדי התפוצצות עטים העתונאים, המסריטים הפרשנים למקום הפשע, מסבירים, מנתחים, מוכיחים מי הרג ומדוע. אולם ברדיפה אחרי ההתפוצצויות הקטנות אין הם שמים לב להתפוצצות הגדולה. ומרוב יריות אין רואים את התהליך הגדול אשר כל מעשה רצח הוא חלק ממנו — המהפכה של המרחב.

כי כל יריה מוסיפה שמן למדורה, מקרבת את המהפכה הגדולה המתבשלת. טוב אין אלה אינטריגות סתמיות של מדינאים ערביים הרוצים להגיע לשלטון. אף

שייך עבדל רחמן אליבנא, ראש "האחים המוסלמים" המטרה בכוח הרצח

כי אינטריגות אלו מקובלות עד עתה במרחב, מעולם לא היו מלוח רציחות. האקדה ורימון היד ככוח פוליטי הופיעו רק עם לידת זרמים חדשים, רעיונות שכבשו את לבם של המונים או דמיונם החולני של מעטים. כאשר בוצע רצח ראשון, נדהמו האנשים. אולם אחרי התדהמה באו התמהון ההתפעלות. אם מישוהו הצליח לחסל מנהיג ולקדם את מטרותו, משמע שאחר יכל לעשות כמוהו. ולכל מי שהיה אידיאל, נדמה היה כי כדאי להרוג בשם אידיאל זה. תוך שנים אחדות, נפלו גדולי המדינאים הערביים, אשר כל אחד מהם היה מכשול בפני תהליכים מהפכניים. כי בחברה אשר מעטים קובעים את נורלה, הריגת מעטים אלה הופכת מאורע הסטורי.

הנרצחים

מחמוד פהמי אל-נוקראשי באשא אהב לומר שהוא מדינאי רק

מנך טלאד איבן עבדאללה ינהג כמו אביו

גנרל ג'ין בנוט גראב יקבע את הקו

עוצר עברודו אידלה ומנך פייצד השני רוצים להרחיב מלכות

הג' אמין אליחוסייני, ראש הדמות ה

ד"ר עברודו חמיד זנגאנה, את אחרי. בין הדמוגים הקולניים היה מדינאי י 1947 ע"י התנגדותו החריפה למתן זכויות שמו: מוחמד מוסאדק, דוקטור למשפט אחרי רצח רומא, לא תפסו אנשי חצר

לשעת חירום. כאשר ינמור את תפקידו ההיסטורי של הוצאת הצבא הבריטי ממצרים, כך נהג להבטיח, יטוש את הפוליטיקה ויחזור לחיים השקטים של מנהל בית-ספר באלכסנדריה. במילוי תפקידו ההיסטורי נתמנה לראש ממשלת מצרים אחרי רצח קודמו, עלי מאהר באשא, 25 לפברואר 1945, בדרכו מאולם בית הנבחרים לאולם הסינטי, שם התכונן לחזור על הכרות המלחמה של מצרים נגד גרמניה. באותו זמן הגיעו הרגשות הלאומניים במצרים לפיסגות חדשות ונוקראשי באשא עמד בראש התנועה לפינוי הצבא הבריטי וסיפוח הסודאן. הסטודנטים של אוניברסיטאות קהיר ואלכסנדריה הכריזו שביתה ומהומות רציניות פרצו בשתי הערים. נוקראשי התפטר בפברואר 1946. במקומו בא איסמעיל סידקי באשא, שעמד בראש משלחת מצרית לשינוי חוזה 1936. אך הדיונים נכשלו, סידקי התפטר ונוקראשי חזר לראשות הממשלה. בתקופה זו פלשה מצרים לארץ ישראל, נחלה מפלה וביקשה הפסקת הקרבות. אירגון האחים המוסלמים, שנקט כל הזמן עמדה קיצונית נגד הפסקת הקרבות, הוכרז כבלתי-חוקי, לאחר שהתחיל לאמן כוח מוויי משלו לתפיסת השלטון. כתגובה על כך נרצח מחמוד אל-נוקראשי בסוף דצמבר 1948 ע"י אחד מחברי האירגון הקנאי על היותו "בוגד ברעיונות האיסלאם, שמכר את עמו ואת ארצו לכופרים סמאים".

חוסני אלזועים היה אחד מ"שושלת הקולונלים" שחונכו ע"י הצבא הצרפתי וקיבלו לידיהם את הפיקוד על הכוחות הסוריים עם גמר המנדט הצרפתי. ב-30 במרס 1949 נמאס לחוסני אלזועים לראות איך "אנשים חסרי חוס-שדירה משתוללים במקומות הגבוהים של המדינה והורסים אותה". הוא ביצע הפיכה צבאית, בתמיכת שאר השושלת, אסר את הנשיא שוקרי אל-קואטלי, חאלד אל-עזם, ראש הממשלה ושאר חברי הממשלה. תוך שעות אחדות "נסתיימה המהפכה בהצלחה מוחלטת, ללא שפיכות דמים".

העם, אשר חוסר יעילותה של הממשלה הקודמת הביאתו למצב כלכלי נואש, שמח לשינוי, תמך באלזועים. הדיקטטור החדש העניק לעצמו תוארים חדשים, פירסם תוכניות אדירות למפעלי השקאה ופיתוח, אולם התוכניות נשאר על גבי הנייר. תסביך עליונותו דחף אותו לשלול את זכות הבחירה של הבדואים, על סמך היותם חסרי-חיון, צבר לו אויבים רבים.

באוגוסט 1949, 4 וחצי חדשים לאחר הגיעו לשלטון, נרצח חוסני אלזועים (שהגיע בינתיים לדרגת פילד-מרשל) ע"י חברו למעמד לשעבר — הקולונל סאמי אל-חינאווי, ראש המועצה הצבאית העליונה, — במהפכה מספר 2. **סאמי אל חינאווי** ניגש מיד עם סילוק אלזועים לגיבוש מעמדו. הוא מינה את האשם אל-אסטי לראש ממשלה זמנית עד לעריכת בחירות. בית הנבחרים החדש ביטל את החוקה שהוכנסה ע"י אלזועים, ניגש לכתיבת חוקה חדשה. ההמונים, שמצב בלתי-יציב זה בצמרת הלהיבה אותם, הפגינו ללא הפסק, העמידו את תביעותיהם. בפעם הראשונה ניתנה זכות בחירה לנשים, בתנאי שהגיעו לגיל 18 וסיימו בית ספר עממי.

אולם הדיקטטור החדש של סוריה לא נהנה זמן רב מפרי עמלו. הוא שכח שאחרי מסוגלים גם הם לעשות את אשר עשה בעצמו. ב-19 לדצמבר 1949, ביצע קולונל שלישי של אותה שושלת את ההפיכה הסורית מס' 3. הפעם היתה זו הפיכה ללא דמים. חינאווי נשפט ע"י בית דין צבאי, נמצא אשם בעוונות רבים, הוגלה לבירות. שם השיגה אותו ידו הנוקמת של בן משפחת מוחסין ביי אל-בראני, ראש ממשלת חוסני אלזועים, שהוצא להורג ע"י חינאווי. בתוך הקלחת המדינית על המרחב לא עורר רצח זה כל תגובה מיוחדת — היה זה יישוב חשבונות פרטי לפי כל כללי הנהוג הערבי.

הגנרל עלי רזמארא היה הקרבן הבא. לפתע עבר מרכז הרציחות לגבולו המזרחי של המרחב — איראן, ארץ הנפט והעוני. עלי רזמארא, ראש הממשלה, הגיע לידו הסכס עם חברת הנפט האנגלו-איראנית להעלאת שיעור התשלומים עבור זכויות. קופות המדינה עמדו ריקות-למחצה ורומארא היה זקוק לתשלומים אלה על מנת לבצע את תוכנית שבע השנים שעובדה עבורו ע"י מומחים אמריקאים. לפי תוכנית זו, היתה צריכה הממשלה לשפר את תנאי חייהם של האיכרים, לחלק ביניהם את האחויות הגדולות, לפתח מקורות מים להשקאה נרחבת, למכר את העבודה במידה האפשרית. התוכנית לא מצאה חן בעיני אנשי החזית הלאומית ומפלגות ימניות אחרות,

